

[Poul Nielson]

ningen af årtiet vil være, og det giver en vis, hvad skal man sige, handlefrihed, som sandt for dyden også har præget den politiske debat om disse sager de sidste måneder.

Jeg vil dog sige til hr. Riishøj, at når han siger, at de to nye værker, der er tale om, fører til en ekstra miljøbelastning, så er det faktisk forkert. De to værker erstatter stort set noget, der forurener mere, end disse to værker vil gøre. Det er jo det, der er pointen: der sker rent faktisk en miljøforbedring og en reduktion af CO₂-udslippet i forhold til, hvis man forlænger levetiden for eksisterende værker.

Socialdemokratiet kommer aldrig til at medvirke til, at der skal spares på elforbruget ved, at der ikke er tilstrækkelig kapacitet. Det vil være at spænde vognen for hesten i denne diskussion, og vi har igen og igen i årenes løb måttet præcisere, at på den måde kommer det ikke til at foregå med vores medvirken.

Der er et stort behov for udskiftning, og når vi når frem til årtusindskiftet, vil vi stå over for, at omkring 1.300 MW skal udskiftes frem til 2005. Det giver betydelig større handlefrihed med hensyn til introduktion af mere CO₂-rigtig teknologi, brændselsfald osv., og dér kan vi få betydeligt mere miljøeffekt og CO₂-reduktion for pengene. Vi har større handlefrihed, og det er meget større MW-tal, der bliver tale om til den tid.

Derfor har vi som bidrag nr. 2 til en operationalisering af Energi 2000-perspektivet foreslået, at elselskaberne skal forpligtes til at gennemføre de kompenserende brændselsomlægninger fra kul til naturgas og biomasse, der i perioden frem til 2005 er nødvendige for at fastholde målsætningen om reduktion af CO₂-udledningen med 20 pct. Herved løfter vi denne diskussion ud af en forfejlet diskussion om ja eller nej til Energi 2000 og ind i en mere konstruktiv sammenhæng, hvor vi taler om, hvordan vi kan realisere de rigtige og kønne mål.

Det lykkedes i sommer Socialdemokratiet i fælleserklæringen med Elsam at få accepteret det ene af de to værker som naturgasfyret; det andet skal være kulfyret med fuld SNO_x-rensning. Vores argument for at sige ja til et kulfyret værk er, at hvis det ikke kunne lade sig gøre at beslutte det i Danmark, ville der reelt være tale om et totalt stop for kuloptionen. Uanset at alle ved, at der har været og stadig væk er

flere meninger om den sag i Socialdemokratiet, og at vi har haft særdeles grundige diskussioner om det, så er det langsigtede økonomiske perspektiv problemfyldt efter vores opfattelse, hvis man udelukker kuloptionen. Vi gør det altså på en måde, så vi har skabt sikkerhed for, at man i 2005 havner på den målsætning, som alle er enige om.

Den decentrale udbygning er Socialdemokratiets værk. I aftaler i 1986 og 1990 har vi sikret, at der i alt laves 950 MW decentral kraftvarme i Danmark. Endvidere er der, som det fremgår af redegørelse fra Energiministeriet af 10. december 1991, plads til yderligere ca. 200 MW efter Energiministeriets vurdering som samfundsøkonomisk bæredygtigt, og det har vi jo bl.a. med CO₂-afgiften og med en aftale, vi har lavet i går med energiministeren om tilslutningsvilkår for decentrale kraftvarmeværker og vindmøller, skabt en forbedret økonomi for, således at der er en god chance for, at det kører. Elværkerne er jo forpligtet til at aftage alt, hvad sådanne uafhængige producenter måtte lave af el; det er derfor ikke noget enten-eller, det er en falsk problemstilling uden relation til det, vi står over for.

Vi ser gerne eksport af el, men helst ved at vi laver det i udlandet. Derfor vil Socialdemokratiet stille forslag om, at vi ændrer elforsyningsloven, således at der er klar hjemmel til, at elværkerne kan gå ind i den slags engagementer. Det giver bedre baggrund for at optimere hele produktionen miljømæssigt i den forbindelse. Biomasse har vi sagt klart ja til at gå ind i forhandlinger om, der er kommet et oplæg fra regeringen, og vi vender senere tilbage med en principielt positiv indstilling til De Radikales forslag.

Vi ønsker også, at det kommer til udtryk i dag, hvorfor det også er indeholdt i det forslag til motiveret dagsorden, jeg hermed skal fremsætte på vegne af Socialdemokratiet, De Konservative, Venstre, CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget henstiller til energiministeren, – at energiministeren med udgangspunkt i målsætningen i Energi 2000 pålægger de enkelte elselskaber at opstille konkrete målsætninger for elbesparelser, således at der løbende kan foretages en bedømmelse af målopfyldelsen,